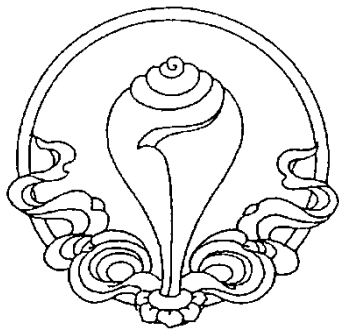

STICHTING TIBET-FONDS "DOLMA"

Hendrick Vroomlaan 78
4383 TN Vlissingen
0118 47 42 53
info@tibetfondsdolma.nl
www.tibetfondsdolma.nl
NL41ABNA0465533280
NL62INGB0000136838

Nieuwsbrief november 2022.

Beste lezers, wat was ik blij toen ik op 2 mei na een vreselijke lange en vermoeiende reis op het vliegveld van Goa landde en enthousiast werd ontvangen! Ik kon niet wachten om eindelijk weer de Tibetaanse mensen te ontmoeten en te horen hoe het hen in die zware coronatijd was vergaan. Natuurlijk ook hoe de lopende projecten zich hadden ontwikkeld. Graag doe ik u hierbij mijn verslag.

Tot mijn opluchting blijkt dat er niet al teveel slachtoffers zijn gevallen aan het covid virus. In Mundgod zijn op diverse plekken gebouwen in gebruik genomen om de besmette mensen af te schermen van de rest van de bevolking. Dat heeft gelukkig goed gewerkt. Langzaam is het "normale" leven weer op gang gekomen en ik zag tot mijn blijdschap dat de algemene levensstandaard opnieuw een stapje is verhoogd. Meer mensen met een inkomen, betere woningen, meer geasfalteerde straten, meer auto's en scooters. Het is duidelijk dat langzamerhand de ondersteuning op gang is gekomen van Tibetanen die in het buitenland zijn gaan werken en geld naar hun familie sturen. De zelfredzaamheid van de mensen is groter geworden. Dat is ook wat de Dalai Lama steeds adviseert. Fijn dat dit ook gebeurt. Uiteindelijk is het ook het streven van de Dolma dat er steeds meer overgenomen kan worden door de eigen Tibetaanse bevolking.

Natuurlijk blijft onze aandacht uitgaan naar de mensen die het echt heel moeilijk hebben. Dat zal altijd blijven bestaan. Ik bezocht verschillende mensen die door de Dolma worden gesponsord om te zien of er nog aanpassingen moeten komen. En dat was zeker het geval na 4 jaren afwezigheid. 4 jaar is echt te lang om weg te blijven en er moest veel bijgewerkt worden aan de lijst van gesponsorden. Er zijn zeker nog mensen die het zwaar hebben, maar ik kwam ook bij een gezin waar me werd gezegd dat de sponsoring niet meer nodig was omdat ze nu ondersteund worden door familie in het buitenland! Dat was voor de 1ste keer.

Tenslotte kwam ik met 2 nieuwe sponsorverzoeken thuis die ik verderop aan u voorleg.

En dan waren er natuurlijk nieuwe verzoeken voor projecten. Daarvoor zit ik dan heel wat uren te luisteren en te overleggen. Terug in Nederland wordt met het bestuur besproken welke aanvragen we onder uw aandacht brengen.

Herkent u ze nog, de trap naaimachine?

In de laatste nieuwsbrief vertelde ik al over de vrouwenbond die actief is in het versterken van de positie van de vrouwen, de zorg voor de bejaarden en het behoud van de culturele identiteit. In hun verenigingsgebouw worden o.a. naaicursussen gegeven aan jonge vrouwen. Zij hebben dan minder kosten voor kleding voor hun eigen familie en kunnen ook wat geld verdienen door bv het naaien van kleding voor nonnen en monniken. Ik bezocht hen en zag hoe er met enthousiasme wordt gewerkt en geleerd. Om zoveel mogelijk vrouwen de kans te geven te leren naaien, zijn er nog enkele naaimachines nodig. Een naaimachine kost € 130. Het zou fijn zijn wanneer we er een aantal kunnen geven en u vindt het vast wel een leuke gedachte om te weten dat er daar in India iemand les krijgt achter uw gedoneerde machine???? We hopen dat we het voor elkaar krijgen!

Ook bespraken we de kosten van de bouw van een keuken bij hun verenigingsgebouw, waardoor meer bijeenkomsten en meerdere soorten lessen mogelijk worden. Er is al een begin gemaakt met eigen verworven geld, en wij willen graag een bijdrage leveren van € 2600. Het is mooi om te zien dat de vrouwen hard bezig zijn een degelijke basis te leggen voor een gemeenschap die zorg draagt voor elkaar.

Ik bezocht de crèche/kleuterschool in kamp 3 waar een heel enthousiaste kleuterjuf pleitte voor een nieuw dak. Het dak lekte enorm en bestond uit gescheurde eterniet golfplaten. Het kon echt niet meer! Vanwege de noodzaak is er de afgelopen maanden al € 2500 overgemaakt en zijn ze meteen begonnen met de vernieuwing. Maar er is nog ongeveer zo'n zelfde bedrag nodig om het af te ronden. We hopen heel erg dat we dat via uw donaties voor elkaar krijgen. Helpt u mee om de kleuters weer in droge klassen te laten zitten en spelen?

De vrolijke en smekende juf

Straks geen lekkend dak meer, hoera!

De werkplaats van de landbouwcoöperatie is essentieel om de boeren te ondersteunen met tractoren, landbouwwerktuigen en watertanks om gewassen op de velden te bevoeien. De Dolma heeft er heel wat geïnvesteerd: een brug, een goede lasvloer, veiligheidsmateriaal voor het werk en een chauffeursopleiding. Er gebeuren nu minder ongelukken en al twee keer is met succes een groep van 6 jongeren geleerd met een auto en trekker te rijden. Verschillenden van hen hebben daarmee nu een baan gevonden. Ze willen heel graag weer een cursus starten voor een nieuwe groep. Hiervoor is ongeveer € 1000 nodig. We vinden het een mooi doel om uiteindelijk weer een aantal mensen aan een baan en inkomsten te helpen. Doet u mee?

Onderweg zag ik tot mijn vreugde enorm veel grote mangobomen die vol hingen met heerlijke verleidelijke mango's. Jaren geleden hebben wij heel veel werk verzet om het mogelijk te maken om te schakelen van kunstmest landbouw naar biologische landbouw. Graag geef ik u hierbij wat cijfers, die ik in Dharamsala kreeg van het ministerie van landbouw. Er is in Mundgod 40 hectare aan mango-boomgaarden aangelegd die eigendom zijn van 340 families. Daarnaast is er 13,5 hectare cashewbomen aangeplant, eigendom van 100 families. Verder is 160 hectare landbouwgrond als biologisch gecertificeerd en 60% van de bevolking is nu op biologische wijze bezig. Op mijn vraag welk cijfer bij dit omvangrijke project past, was het antwoord een 8 à 9!!!

Enorme mangobomen geven een rijke oogst.

Tenzin Woesser aan het werk, met plezier!.

In de Gajang kliniek is de tandarts aan het werk. Twee stoelen bezet en 5 wachtenden in dezelfde ruimte, zowel Tibetanen als Indiërs, monniken en leken. De tandarts, Tenzin Woesser, heeft met een beurs van een Dolmasponsor haar studie afgerond en is nu 4 jaar aan het werk. Van een super verlegen meisje staat er nu een vriendelijke kordate vrouw. Wat mooi dat zij in staat is gesteld om dit te bereiken. Veel dank aan haar sponsor!

Een zenuwachtige lach.

Na bijna 4 intensieve weken in Mundgod vertrok ik naar Dharamsala waar ik gesprekken voerde met functionarissen van verschillende ministeries. Ik besprak de voortgang en resultaten van de biologische landbouw waarvan ik de mooie resultaten hierboven heb beschreven.

Daarna naar het hoofdkantoor van alle basis- en middelbare Tibetaanse scholen. Dat was minder mooi. Na jaren gedoe is het bestuur van de Tibetaanse scholen overgedragen van India aan de Tibetanen. Er is heel veel achterstallig onderhoud. Scholen zijn half leeg komen te staan, want na de heftige protesten uit de hele wereld tegen de Olympische Spelen in Beijing in 2008 hebben de Chinezen Tibet volkomen afgesloten van de rest van de wereld. Vluchten is nu onmogelijk. Dit betekent dus ook dat er geen kinderen meer naar India worden gebracht om daar tenminste les te krijgen in hun eigen taal en cultuur. In Mundgod waren bijvoorbeeld meer dan 1100 leerlingen, nu zijn dat er nog maar 440! Dit vraagt een nieuw beleid voor de scholen die in India overal verspreid staan. Vreselijk om te beseffen dat de kinderen die in Tibet wonen geheel Chinees worden opgevoed. Door gedwongen verblijf in internaten en gescheiden van hun ouders wordt de Tibetaanse cultuur langzaam uit hun geest verdrongen. Des te belangrijker is het om de Tibetanen in de vluchtelingenkampen te blijven ondersteunen zodat de cultuur tenminste bewaard blijft.

Ook had ik een zeer uitgebreid gesprek over het woningbouwproject in Ladakh dat de Dolma samen met een andere Nederlandse stichting, PranaPlanet, wil ondersteunen. Ik kreeg goede informatie over een Duitse organisatie die ook bij wil dragen aan dit nomadenproject. Met hun extra geld kunnen de geplande huizen uitgebreid worden met 1 extra kamer. Dat zal een mooie verrassing zijn als ik op doorreis naar Ladakh de voorzitter van PranaPlanet ontmoet en hem dit kan vertellen!!

Kort voor mijn vertrek naar Ladakh was ik in de gelukkige omstandigheid dat ik een lang-leven gebedsdienst voor de Dalai Lama mocht meemaken. Ik had een mooie plek met zicht op de Dalai Lama en voelde me dankbaar dat ik daarbij kon zijn. Het is toch altijd weer bijzonder om de energie te voelen die de Dalai Lama verspreidt.

Op naar Ladakh!

Het was echt schrikken om te zien hoe weinig sneeuw er nog op de bergen van de Himalaya ligt. De graslanden van een paar jaar geleden zijn verworpen tot een dor en droog landschap met nog maar heel weinig gras. Geen voedsel meer voor de dieren van de nomaden. De economische gevolgen die dat heeft voor de Tibetanen zijn drastisch. Het is onmogelijk om nog een behoorlijke kudde te laten grazen en daar voldoende inkomen mee te verdienen. Veel nomaden hebben noodgedwongen hun dieren verkocht en de meesten werken nu in de wegenbouw. Wat een hard bestaan! Dit betekent dat ze ook gedwongen zijn om in huizen te gaan wonen. Zonder financiële hulp is dat natuurlijk onmogelijk. We hebben voor de bouw van drie huizen geld gestuurd. Om dit project te bekijken reisde ik, samen met Ad van Beckhoven, de voorzitter van PranaPlanet, naar Hanley het dorp waar de nomaden nu gaan wonen. We waren benieuwd wat er al gebeurd en gebouwd was met het geld wat in februari alvast aan hen was overgemaakt. Ze wisten nog niet dat door een gift van een Duitse organisatie hun huizen een kamer meer mochten hebben. Dus dat vroeg om een degelijke bespreking en aanpassing van de bouwplannen. Vanzelfsprekend was iedereen blij en ook ik was verheugd dat de Dolma dankzij uw steeds weer blijvende hulp 3 huizen heeft kunnen bekostigen waarin de nomaden tenminste een menswaardig leven kunnen leiden. Veel dank ook namens hen!!!

Overleg bij een zeer lage temperatuur!

Een huis in plaats van een nomadentent. Het zal wennen zijn.

Dankzij een prachtige gift die ik net voor mijn vertrek mee kreeg voor noodgevallen was ik in de gelegenheid nog enkele mensen die op mijn pad kwamen een financiële ondersteuning te geven. In Mundgod bezocht ik een zware hartpatient die zijn ziekenhuisbezoeken en medicijnen dikwijls overslaat omdat hij niet genoeg geld heeft. Hij was heel blij met het extra geld. In Ladakh maakte ik de geldzorgen wat lichter van een familie waarvan de echtgenoot met zware rugproblemen op bed lag.

Een deel van het noodgeld ging naar een nonnenklooster waar geestelijk gehandicapte kinderen worden opgevangen.

Tenslotte ging een deel naar het bejaardenhuis. Er is daar groot gebrek aan geld om eten te kopen en incontinentie - materiaal.

Ook vermeld ik graag een bijzondere gift van een sponsor waarmee in Mundgod een huis gefinancierd is om een familie die in erbarmelijke woonomstandigheden moet leven een betere woning te geven. Het huis wordt momenteel gebouwd en het gezin dat hiervoor in aanmerking is gekomen is er enorm dankbaar voor. Het is de bedoeling dat de woning altijd gebruikt zal worden door een familie die het zelf niet kan betalen. Wat een prachtig gebaar! Veel dank daarvoor!

Ik breng hierbij 2 sponsorverzoeken onder uw aandacht.

Dit is de 81-jarige Youdon. Zij woont met haar 2 dochters, 3 kleinkinderen en haar dove zus die non is in een huis waarvan het dak aan alle kanten lekt en nu bedekt is met een zeil. Een hopeloze situatie. De enige inkomsten komen van haar schoonzoon die een akkertje bewerkt. De ergste nood zou met € 40 per maand verholpen zijn.

Dit is Rigzin Tsomo (52 jaar) en haar zieke man die niet meer kan lopen en altijd op bed ligt. Vanwege de nodige medicatie hebben ze al een hoge lening. Er zijn vier kinderen en heel weinig inkomsten. De broer van de zieke man is klusjesman voor het leger en brengt wat geld binnen voor de eerste leefomstandigheden. Ook bij hen zou € 40 per maand heel erg helpen.

Met veel respect, bewondering en hoop verliet ik India weer.

Hoop omdat over het algemeen de situatie van de vluchtelingen aan het verbeteren is. Respect en bewondering omdat de Tibetaanse mensen voortdurend blij geven van grote veerkracht ondanks de vele moeilijkheden waarin ze leven. Het weten dat u hen voortdurend blijft steunen met uw donaties, helpt hun enorm om veerkracht te behouden.

De hele wereld lijkt in steeds moeilijkere tijden te komen. Ook in Nederland nemen schrijnende situaties toe. Medemenselijkheid is meer dan ooit nodig. Ik wens u de veerkracht toe die ik bij de Tibetaanse mensen overal om me heen voelde.

Namens het bestuur wens ik u een vredevolle decembermaand en hoop dat het u goed mag gaan.
Tashi Delek

Fraus de Reeper

